

Księga Hioba

Rozdział 29

1. Przydał też Job, biorąc przypowieść swą, i rzekł: 2. Kto by mi to dał, abych był wedle dawnych miesięcy, wedle dni, których mię Bóg strzegł, 3. gdy świeciła świeca jego nad głową moją a przy świetle jego chodziłem w ciemności? 4. Jakom był za dni młodości mojej, gdy potajemnie Bóg był w przybytku moim, 5. gdy Wszechmocny był ze mną a około mnie dzieci moje, 6. gdy umywałem nogi moje masłem a skała wylewała mi źródła oliwy, 7. gdy wychodziłem do bramy miejskiej, a na ulicy gotowano mi stolicę? 8. Widzieli mię młodzieńcy i kryli się, a starcy, powstawszy, stali. 9. Książęta przestawali mówić i kładły palec na usta swoje. 10. Przełożeni głos swój hamowali, a język ich przylegał do ich podniebienia. 11. Ucho słuchające błogosławiło mię a oko widzące świadectwo mi dawało. 12. Przeto, żem wybawiał ubogiego krzyczącego i sierotę, która nie miała pomocnika. 13. Błogosławieństwo tego, który miał zginąć, na mię przychodziło, a serce wdowy cieszyłem. 14. Obloczyłem się w sprawiedliwość i przyodziewałem się jako szatą i koroną sądem moim. 15. Byłem okiem ślepego, a nogą chromemu. 16. Byłem ojcem ubogich, a sprawy, które nie wiedział, pilnie się wywiadowałem. 17. Kruszyłem szczęki przewrotnika a z zębów jego wydzierałem korzyść. 18. I mówiłem: W gniazdku moim umrę a jako palma rozmnożę dni. 19. Korzeń mój otworzony jest podle wody a rosa będzie trwać w żęciu moim. 20. Sława moja zawsze się odnawiać będzie a łuk mój w ręce mojej będzie się poprawiał. 21. Którzy mnie słuchali, czekali wyroku, a pilnie słuchając, milczeli na radę moją. 22. Nie śmieli nic przydawać do słów moich i na nie kropiła wymowa moja. 23. Oczekawali mię jako deszczu a usta swe otwarzali jako na deszcz pozdny. 24. Jeślim kiedy się uśmiechał do nich, nie wierzyli, a światłość twarzy mojej nie padała na ziemię. 25. Jeślim chciał iść do nich, siadałem pierwszy, a choć siedział jako król wokoło stojącym w wojsku, byłem przecię pocieszycielem smutnych.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.